

Slechtziende skiester Natasha De Troyer neemt wraak op haar lot

'Ik wil mijn leven voor geen geld ter wereld missen'

Met een wereldbekerwedstrijd half januari in Sestriere zet Natasha De Troyer (30) de laatste rechte lijn in naar de Olympische Winterspelen. Ondanks een visuele en auditieve beperking werkt ze, maakt ze dagen van halfzes tot middernacht en is ze topskiester. Alleen zit ze om een voorskiër verlegen. Een eerlijk getuigenis, van iemand met ambitie én frustraties.

Frank Van de Winkel

Dat Natasha De Troyer temperament heeft, wordt snel duidelijk als we binnenstappen in de ouderlijke woning

opent en of er nadaraan sluitingen staan. Daar ben ik dus al een paar keer opgeknaald. Ik zou heel graag met de auto rijden, maar dat mag dus niet. Verkeerslichten zie ik evenmin, wel als het donker is - door het kleurcontrast. Zaterdag ben ik nog eens naar de cinema gegaan en dat was alweer jaren geleden. Gelukkig is *Loft* Nederlands-talig en kon ik op het gehoor toch enigszins volgen. Mijn gezichtsvermogen trek ik me trouwens niet aan, mijn gehoor wel.'

Waarom?

'Mijn gehoor is echt mijn zwak punt. Nuju moet ik ervoor zorgen dat ik in het midden van een gezelschap zit, en dan nog hoor ik alleen wat de mensen zeggen die juist naast mij zitten. Nooit de hele conversatie. Als de persoon die spreekt zich van mij weg draait, gaat het geluid weg en kan ik niet meer vol-

maar mijn vader is ook no tein en moet naar verga mijn voorskiër het skimate ik ben veel alleen en dat Daarom ben ik tevreden werken na een wedstrijd.'

Beschrijf eens een norma 'Om halfzes sta ik op, om ik naar het werk. Ik ga me station en neem de trein on Normaal ben ik rond acht en ga ik aan de slag tot tv naargelang ik een halve werk. Daarna train ik om é